

[పదిహేడవ భాగము]

సులేమాన్ వంక చూసాను. అతని ముక్కు, ముఖం యినుకమయమైపోయింది. కళ్లు నులుముకుంటూ బిక్కముఖంతో ఆమెవెనగా నడుస్తూవచ్చాడు.

“ఏమయింది?” అన్నాను పరిస్థితి కొంత ఊహిస్తూ.

“టైంఫిక్స్ చేసి సర్దిగా ట్రుక్కుకిందకు బాంబ్ విసిరాను. బాంబు ప్రేలగానే గర్వంగా ముందుకు నడవబోయాడు సులేమాన్. అతన్ని ఓమూలకి పడద్రోసి, నేనోమూల పడ్డాను.

“అప్పటికే ఓ టైరు ఎగురుకుంటూ వచ్చి అతనివీపుకు
 గ్రుద్దుకొంది. అలా బోల్లో పడివుండక నిలబడివుంటే ఆ
 టైరు తగలవల్సినచోట తగిలి ఈపాటికి ముక్కు, ముఖం
 ఏక మైపోయివుండేవి.” అంది శాన్యోరా, ఆ దృశ్యాన్ని
 ఊహించుకుని పకపక నవ్వుతూ.

నేనూ నవ్వుకుండా ఉండలేకపోయాను.

సులేమాన్ ముఖం, శుభ్రంగా, నీళ్ళతో కడుక్కొని.
 “నేనూ ఈసారి బాంబులు వేస్తాను” అన్నాడు బింకంగా,

“అలాగే, శాని—యెలా పేల్తుందో అని దగ్గరగా
 మోశాళ్ళమీద కూర్చుని చూస్తూ వుండకపోతే” అంది
 అంది నవ్వాపుకుంటూ శాన్యోరా.

యెవరికీ గాయాలు తగలకుండా శత్రువులను హత
 మార్చినందుకు సంతోషంగా, మళ్ళీ గుర్రాల్ని సిద్ధంచేసి,
 జీపుని ముందుకి పోనిచ్చాను.

* * *

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలు దాటింది.

జీపు స్టేరింగ్ శాన్యోరా చేతిలో కడుల్తోంది.

విపరీత మైన యెండ!

వేడిగాడ్పులు... దాని తాలూకు సన్నని శబ్దం. ఈ
 వేగంలో చీకటిపడినంతవరకూ ప్రయాణిస్తే తప్ప, చెనీస్
 స్థావరం చేరుకునే అవకాశంలేదు. ఎందుకంటే యెడారి
 యినుకలో స్పీడ్ నడపటం యెంతోకష్టం. పైగా వేడి
 మికి డ్రైవింగ్ స్థానంలో పనిచేయలేం.

ఉన్నట్టుండి వెనుక స్టీల్లోంచి బీప్ బీప్ మన్న శబ్దం
 వినవచ్చింది.

శాన్యోరా పక్కకి తిరిగి “మేజర్! మెస్సేజ్” అంది ఆతృత గా.

జనకసీట్లో సుతేమాన్ ఒళ్ళో పెట్టుకున్న వైర్ లెస్ సెట్ ని అందుకుని సెట్ ని ఆన్ చేశాను.

“హలో, హలో, కాలింగ్ N.W.O. సూడాన్... ఈజ్ దట్ డిస్టర్బ్ హంటర్స్? ఈజ్ దట్ డిస్టర్బ్ హంటర్స్?”

“ఎస్, డిస్టర్బ్ హంటర్స్ దిస్ సైస్, హలో ట్రిజ్ ప్రాసీడ్”

“వేర్ ఆయ్యూ?”

“సిల్ ఆన్ దివే, రాత్రికి చేరతాం.”

“హా ది థింగ్స్ ఆర్ గోయింగ్?”

“ఓ.కే. అవ్ యునా, ఆల్రెడీ ఫ్లైస్ వన్ యెటాక్. వివరాలు యింపార్టెంట్ కాదు.”

“ఓ.కే. ఒకవార్త.”

“ట్రిజ్ ప్రాసీడ్.”

“రేడియోలో యిప్పుడే వార్తలు వచ్చాయి. మావో ఈజ్ డెడ్. ఐ, రిపీట్... చేనీస్ నాయకుడు మావో మరణించాడు. ఇది మీకు ఉపయోగపడొచ్చు. మీరు వెళ్ళబోయేసావరంలో ఈరోజు తీవ్ర సంతాపం మెంట్లెస్ చేస్తారు. కలుదిటాలు కొంచెం సడలింప బడవొచ్చు. ఈ వాతావరణాన్ని వినియోగించుకొండి. కార్యం సాధించండి” అన్న నైరోబీమాటలు విన్నించాయి.

“థాంక్యూ ఫర్ దియూస్. ఇట్ విల్ బి హెల్ప్ ఫుల్” అన్నాను సంతోషంగా.

“ప్రాసీక్ ది జర్నీ. అవసరమేతే కాల్ చెయ్యండి. మీ యోగక్షేమాలు యెప్పటికప్పుడు తెలియపర్చండి. ఓవర్ అండ్ యెండ్.”

లెన్ కట్ అయింది. సెట్ ఆఫ్ చేసి వెనకసీట్లోని సులేమాన్ కందించాను.

విషయం అర్థమైన శాస్త్రోరా, విజయ నూచకంగా నవ్వింది.

మధ్యాహ్నం నూడు గంటలవుతుండగా ... ఉన్నట్లుండి వాతావరణంలో వేడి తగ్గిపోయింది.

ఎడారినంతా మేఘాలు చరచరా గొడుగులా కప్పే సాయి ఆకాశంలో.

రయ్యిన చల్లగాలి ఉధృతమై, మరో రెండు నిమిషాల్లో దడదడా వర్షం కురవసాగింది.

జీపు నుండుభాగంమీద పెద్ద శబ్దంతో వర్షం మొత్తంలోంది.

ఆకాశంలో యుద్ధం జరుగుతున్నట్లు వీరో బలమైన శక్తులు ఢీకొన్నట్లు ఉరుములు...

ఆకాశంలో రాక్షసుల ఆయుధాలు ఢీకొనగా వెలువడే నిప్పురవ్వలాంటి వెరుపులు!

అనుమానంతో చటుక్కున వైర్ లెస్ ఆన్ చేసాను.

“మధ్యాహ్నం-చర్రున కాల్చి వేసే ఎండలో అకస్మాత్తుగా శీతలవాయువులు వీచి వర్షం కురవడమేమిటి?” ప్రశ్నించాను నెరోలీని.

“చెనీస్ సెంటీస్ పోయాంగ్ పో తన ప్రయోగాల్లో ఉన్నట్టుమాత్రమే యిప్పటిపరకూ మనకందిన

ఇన్ ఫర్మేషన్. సందేహంలేదు. అది హోయాంగ్ హో ప్రయోగ ఫలితం. ఈ గోజాన అతడు సక్సెస్ పొందాడు. మీరు చూస్తోన్న వర్షం, మీరు చవిచూస్తోన్న చల్లని గాలి మేధావి హోయాంగ్ హో సృష్టించినవే! అతను సాధించిన ఫలితం!

“కానీ మెడియర్ బోయ్ పాపం ఈ విజయాన్ని చెనీయులు సంతోషిస్తారో? అటుప్రక్క మావో పోయి నందుకు విచారిస్తారో? మాటర్ ఆఫ్ కో-యిన్సిడెన్స్-నవ్వాలా ఏడావాలా తెలియని పరిస్థితిలో ఉండొచ్చు. ఏది ఏమైనా- దూ యువర్ ద్యూటీ”

లెన్ కట్!

నాలా సంతోషాన్ని అంతులేదు. మానవుడు మొదటి సారిగా ప్రకృతిమీద విజయం సాధించాడు. సో, హోయాంగ్ హో యిన్నాళ్లూ పడుతున్న నిర్విరామకృషి ఫలించింది. ఏడాదిలో కుంభవృష్టి కలిపిస్తున్నాడు.

అందరం సిగ రెట్లు ముట్టించుకున్నాం.

జీపు ఆదే వేగంతో కదుల్తోంది.

వర పుజల్లులోపల పడకుండా ఏర్పాట్లుచేసాం. మరో గంట తర్వాత వర్షం తక్కువ అగిపోయింది.

*

*

*

అరబిక్ ఏడారి అంతా కటిక చీకటి అలుముకుంది?!

రేడియం డయల్ వాచ్ చూసుకున్నాను.

గంట ఎనిమిది.

మోకాళ్ళమీద కూర్చుని, కళ్ళు, చిట్టించుకొని ముందుకు చూసాను. రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో ఓ

పాడుపడిన బిలింగ్! చుటూ కొన్ని సెనిక-గుడారాలు.
వాటి చార్చుడ్ చార్జ్ వేర్ ఫెన్సింగ్!

“అదే చెనీస్ సావరం” సన్నగా పల్కింది శాన్వోరా,
స్వగతంలా.

భవంతిలో విద్యుద్దీపాలు అర్థచీకటిని పారద్రోలు
తున్నాయి. “డి.సి. క రెంట్ స్లయ్యి” అయి వుండాలి.

బైనాక్యులర్స్ కళ్ళముందునుంచి తీసాను. జర్మిన్
జేబులోంచి టార్చిలెట్ చేతిలోకి తీసుకొని “సులేమాన్!
ఆ పాడుబడ్డ భవంతి గురించి నీ కేమి తెల్పు?” అడిగాను.

“మేజర్ సాబ్! ఎడారి ప్రయాణీకులకి సదుపాయంగా
వుండటాన్ని, విశ్రాంతి గృహంగా దాన్ని, పూర్వం
అరబ్ రాజులు కట్టించారని వినికొడి” చెప్పాడు ఎడారి
దొంగల నాయకుడు సులేమాన్ — జేబులోంచి ఓ పాడు
గాటి చుట్ట తీసి వెలిగించుకుంటూ.

అదే అగ్గిపుల్లతో తన యిద్దరి అనుచరుల నోట్లవున్న
చుట్టల్ని ముట్టించాడు.

“సులేమాన్!” పిల్చాను.

“ఏంటి సాబ్?” అన్నాడు అగ్గిపుల్ల నేలకేసి కొట్టి
దమ్ముపీలుస్తూ.

“నువ్విప్పుడు ఏం చేసావ్?” అన్నాను కోపంగా.

“చుట్ట వెల్గించాను. మీ ప్రశ్న నాకు బోధపడటం
లేదు.”

“మనం యిప్పుడు శత్రువుల సావరానికి దగ్గరగా
వున్నాం. నువ్వచీకట్లో కూర్చుని అగ్గిపుల్ల వెల్గించినపుడు
ఆ శత్రువు తన రైఫిల్ నో, మరతుపాకీనో, చేతిలోకి తీసు
కుంటాడు... అదే పుల్లతో రెండో వ్యక్తి పుగాకుచుట్ట

ముట్టించినపుడు ఆ వెలుగు కేసి రైఫిల్ ని గురిచేస్తాడు. ఇహ అదే పుల్లతో మూడో వ్యక్తి, చుట్ట లేదా సిగ రెట్ ముట్టించినపుడు ఏం చేస్తాడో నువ్వే చెప్పు.”

“అర మెంది సాబ్! ఫైర్ చేస్తాడు! క్షమించండి.”

“అందుకే ఒకే అగ్గిపుల్లతో ముగ్గురు సిగ రెట్లు ముట్టించుకోకూడదనే నిబంధన మిలట్రీవార్షల్లో వుంటుంది. యిప్పుడు మీరంతా, వారికిందే లెఖ్కు” అంటూ ప్రక్కకి తిరిగి —

“కాన్యోరా! మనం క్రాలింగ్ చేస్తూ బైర్ ఫెన్సింగ్ చేరుకోవాలి. సాధారణంలో రాత్రివేళ మిలిటరీ సావ ర్నాల్లో గుండ్రంగా తిరిగే ఫ్లడ్ లైట్ వుండాలి. అయితే యిప్పుడది అక్కడలేదు. బహుశా ‘మావో’ మరణంవల్ల ఫార్మాలిటీస్ పాటించి వుండరు. అయినా ముందు జాగ్రత్తతోసం, క్రాలింగ్ చేస్తూ పోడం మంచిది.

ఫెన్సింగ్ చేరుకున్నాక — మనకి సావరం లోపలి భాగంలో పరిచయంలేదు, సెంటిన్లు ఎక్కడ వుంటాడో తెలియదు కాబట్టి నేను ముందుగా లోనికి ప్రవేశిస్తాను. అవసరాన్నిబట్టి ‘వాకీ-టాకీ’లో మెస్సేజ్ యిస్తాను. అప్పుడు మీరు చొచ్చుకు రావాలి.”

“భయంకర్! ఏమీ తెలియకుండా ముందుగా నువ్వొక్కడివీ శత్రువులమధ్యకి పడతావా?” భయంగా పలికింది కాన్యోరా...

“సే మేజర్! నాట్ భయంకర్! యిప్పట్నుంచీ మీరంతా మిలట్రీ వ్యక్తులుగా ఫీలవ్వాలి-నాయకుడిగా నా ఆజ్ఞలపై-కామెంట్ చేయకూడదు. అండర్ స్టాండ్” అన్నాను కఠినంగా.

శాన్సోర్రా ఒక క్షణం మానం వహించి, బరువుగా నిట్టూర్పు వదిలింది. “ఓ.కే. మేజర్” అంది దృఢంగా తల ఊపుతూ.

“క్రాలింగ్ ఏమిటి?” — సులేమాన్.

“మనం నడుచుకుంటూ వెళ్ళడంలేదిప్పుడు. మోకాళ్ళ మీదా మోచేతులమీదా డేక్కుంటూ వెళ్ళాలి. నడుచు కుంటూ వెడితే ఏమాతుందో తెల్సా. శత్రువు అటూ ఇటూ తిరుగుతూ, టార్చిలెట్ గబుక్కున వేస్తే కాంతి నూటిగా వచ్చి మన ముఖంమీద పడుంది. మనం కళ్ళు నులుముకు నేలోగా మన గుండెల్లో తుపాకీగుండు నాటు కొంటుంది.

అదే క్రాలింగ్ చేస్తూ, పోతే లెట్ కాంతి సాధారణంగా మినమీద పడదు. పడినా అరకాంతి. శత్రువు అనుమానంగా, చూసే లోపల మనం కాల్చేయ్యుచ్చు.”

“అర మెంది సాబ్. చాల చక్కగా చెప్పారు.”

“అంతా టైం ప్రకారం జరగాలి. శాన్సోర్రా! మూవ్!” అజ్జ జారీచేసాను నేలమీదకు వంగి, ముందుకు పాకుతూ.

*

*

*

మోచేతులు, మోకాళ్ళ సాయంతో ముందుకు పాక్కుంటూ పోతున్నాం.

ఎరురుగా — మా అబెక్ — ఆ పాడుడిన భవంతి — అర కాంతిలో దూరంగా కనబడుతుండడంవల్లా, అది కేవలం తుప్పలు, రాళ్లు లేని యిసుకప్రాంతం కావడంవల్లా, మేం టార్చిలెట్ వెలిం చలేదు.

తడి యినుకమీద చరచరా ముందుకు ప్రాకుతున్నాను. నన్ను ఆ చీకట్లో వెనక్కి వెనక్కి అనుసరిస్తున్నారు శాన్యోరా, ఎడారి దొంగల నాయకుడు సులేమాన్, మరి యిద్దరు అనుచరులూ...

అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

ఎంతో అవకరమైతేతప్ప ఎవరినీ నోరు తెరవద్దని శాసించాను.

ఒక్కోసారి యిసుక గుట్టలను చూసుకొని బాగ్రత్తగా వాటి ప్రక్కనుంచి కదులున్నాం.

చెనీస్ సావరం చూట్టూ వున్న వైర్ ఫెన్సింగ్ యింకా నల్లబై గజాల దూరంలో వుండగా, ఆ నిశ్శబ్ద నిశిధిలో సులేమాన్ కంఠం భయంగా, గాభరాగా వినిపించింది.

“సాబ్! నారెండో అనుచరుడు ఖాసిం మన వెనుక లేడు.” సులేమాన్ వణుకుతున్న కంఠం విని టక్కున అగి, వెనక్కి చూసాను చీకట్లోకి.

శాన్యోరా, సులేమాన్, మగో అనుచరుడి ఆకారాలు ఆస్పష్టంగా కన్పిస్తున్నాయ్.

“వాట్ ది హెల్ హాపెండ్! అసలేమైంది?” ఊపంగా, సన్నగా గొణిగాను.

“సాబ్! ఎవరి మట్టుకువాళ్ళం దీక్షగా ముందుకు క్రాలింగ్ చేస్తున్నాం. ఉన్నట్లుండి నా వెనుక అనుచరుడు ఖాన్ తట్టి ఆపాడు. ఖాసిం వెనక కదలడం లేదని అనుమానంవచ్చి పిల్చానని చెప్పాడు” సులేమాన్.

“జీసాబ్! ఓ నిముషం క్రిందటివరకూ అతని ఆలికిడి వెనక్కి వినబడేది. ఎందుకూ అనుమానంవచ్చి, చూసేసరికి ఖాసిం ఆకారం మాయమయింది” — అన్నాడు ఖాన్.

“వెనక్కి పదండి.”

మినీ టార్చిలైట్ వెల్గించి, చేతివేళ్ళు కాంతికి సగం అడ్డం పెట్టి, వేళ్ళమధ్యనుండి ప్రసారమయ్యే గుడ్డికాంతితో అంతకుముందు మేము క్రాలింగ్ చేసిన ప్రాంతాన్నంతా వెతకసాగాను. వో పదిహేను గజాల వెనుక ఖాసిం కనబడ్డాడు, యినుక నేలమీద పడి ఆరకాంతిని అతని ముఖంమీదనుండి, మెడమీదనుండి, ఛాతీవరకు ప్రసారం చేసాను. అంతే, నాగుండెలు ఝల్లుమన్నాయి. ఖాసిం అప్పటికే మరణించాడు.

అతని నోట్లో నురగలు కనబడ్డాయి.

అతనిని ఏపామో కర్చి వుంటుంది.

నిశ్చేష్టుడనై ఆలా వుండిపోయాను.

సులేమాన్ కంగారుగా అతని శరీరమంతా తడిమాడు.

“సాబ్! ‘సాకీ’ అనబడే భయంకరమైన ఎడారిపాము ఖాసిం మెడమీద కాటువేసింది. ఈపాము కరిస్తే వెంటనే విషం ఎక్కుతుంది. నోరు పెగల్దు. నా కుడి ఖాసిం యిక లేదు.” ఎడారిదొంగల నాయకుడు సులేమాన్ కంఠంలా — ఆవేదనా జీర స్పష్టంగా వినబడింది.

శాన్యోరా ఏం మాట్లాడలేదు.

“సులేమాన్! దయచేసి గట్టిగా మాట్లాడొద్దు. నిన్ను నువ్వు కంట్రోల్ చేసుకోవాలి.” యింకా ఏదో అనబోతుండగా —

(సశేషము)